

Detectivii timpului

Volumul 15

Spionul de la Curtea Regelui Soare

Cu ilustrații de Almud Kunert

Editura Ravensburger

MEDIA DOCS
Junior

Cuprins

Fetele la putere!	9
Lunganul cel palid	19
Iscoade și spioni	29
În Sala Oglinzilor	38
Pe acoperișul castelului	49
În pasajul secret	55
Medalionul	68
Semnul diavolului	78
O scrisoare misterioasă	92
Arcașul din capelă	105
Moarte după prânz	109
Multe întrebări	115
O cursă sălbatică	121
Kija își arată ghearele	127
Regele Soare: lumini și umbre	129
Glosar	132

Kim, Julian, Leon și Kija - Detectivii timpului

Agera Kim, istețul Julian, atletul Leon și enigmatică pisicuță egipteană Kija sunt patru prieteni care împărtășesc un secret...

Ei dețin cheia de la vechea bibliotecă a mănăstirii benedictine Sfântul Bartolomeu. În acest sălaș al cărților este ascunsă uimitoarea dimensiune spațio-temporală Tempus, prin care se poate călători în trecut. Tempus pulsează în ritmul timpului. Există mii de uși, în spatele cărora se derulează câte un an din istoria omenirii. De exemplu, pătrunzând prin aceste uși, prietenii noștri ajung să viziteze Roma antică sau Egiptul de pe vremea faraonilor. Din timpul faraonilor provine și pisica Kija, pe care cei trei prieteni au luat-o cu ei în prezent, din prima lor aventură.

De fiecare dată când cei trei prieteni vor să afle ceva interesant despre o anumită epocă sau vor să investigheze un caz suspect petrecut în trecut, călătoresc acolo cu ajutorul dimensiunii Tempus.

Tot Tempus îi aduce pe călători înapoi în prezent. Tot ce trebuie să facă Julian, Leon și Kim este să se întoarcă în locul unde au aterizat în trecut. De acolo ei pot reveni în epoca lor.

Respect pentru **Chiar și atunci când călătoria în timp a celor patru prieteni durează mai multe zile, în prezent nu se scurge nicio secundă și nimeni nu poate bănuși în ce călătorie secretă s-au mai aventurat detectivii timpului...**

Fetele la putere!

– Femeile nu au niciun cuvânt de zis? Chiar îți lipsește o doagă! aruncă Kim către colegul ei Nils, care stătea cu două rânduri în fața ei în clasă.

Băiatul se ridică din bancă.

– Ce ai zis acolo?

– Că îți...

– Kim, ajunge! exclamă Tebelmann.

Profesorul de istorie, purtând ca de obicei un sacou ponosit, ridicase mâinile împăciuitor. Se vedea că regreta ideea de a fi propus tema „Locul femeilor în istorie”.

Grăsanul Nils își încrucișă brațele la piept.

– Foarte bine spus, ajunge. Pur și simplu nu ai habar, Kim. Femeile nu au avut niciodată vreun rol important în istorie. Și asta e chiar bine!

– Poftim? sări Kim atunci.

– *Cool down!* o potoli Leon, care stătea în dreapta ei.

– Liniștește-te, se auzi din partea cealaltă, de la Julian.

Amândoi băieții se temeau că prietena lor era pe cale să aibă una dintre izbucnirile sale, pentru care era faimoasă și temută.

Însă Kim nu avea deloc de gând să se liniștească, indiferent ce zicea Tebelmann. Nils ăla nu era doar un nerod care sărea bucuros la bătaie, ci și un zero barat la istorie.

– Și spune-mi, te rog, cum stă treaba cu femeile puternice și faimoase precum *Cleopatra* sau *Hatșepsut*? strigă Kim.

– Hatși-cum? căscă gura Nils. De așa ceva n-am auzit!

– Bineînțeles că a existat, dar tu nu ai habar! jubilă Kim, care o cunoscuse pe faimoasa femeie *faraon* în timpul primei sale călătorii împreună cu Leon și Julian în Egipt.

– Da, dar ce zici de *Angela Merkel*? adăugă o fată pe nume Pia.

Iar un băiat mic cu ochelari din primul rând, pe nume Jannis, murmură:

– Oricum la noi acasă tata nu are niciun cuvânt de spus...

– Toți sunt niște momâi la tine, șuieră Nils cu buza de jos împinsă înainte.

Încă nu se dăduse bătut.

– Linișteți-vă! ordonă Tebelmann.

Nils se supuse în silă.

Julian o trase pe Kim de mânecă, până când aceasta se așeză iarăși la locul ei.

– Kim are dreptate, zise profesorul, spre nemărginita bucurie a fetei. Mereu au existat femei influente. *Cleopatra* și *Hatșepsut* deja au fost pomenite. Dar gândiți-vă doar la faimoasa regină engleză *Elisabeta I*, ca să mai dăm un exemplu.

Nils mormăi ca pentru sine.

— Și au fost și femei care au dobândit mari succese în spațiile scenei, continuă Tebelmann. Cunoaștem regi și împărați care pentru lumea de afară păreau foarte puternici, însă ale căror femei decideau de fapt sau aveau cel puțin o influență considerabilă.

— Ca la Jannis acasă, nu? zise Nils zeflemitor. Lași adică, lași cu toții!

Kim îi azvârli cu măiestrie un cocoloș de hârtie în ceafă.

Nils se întoarse, strângând pumnii, și se uită furios la ea.

Fata scoase limba la el.

— Nils, te rog să te liniștești odată! ceru profesorul, după care continuă: Un exemplu celebru este regele francez *Ludovic al XIV-lea*, cunoscut și sub numele de *Regele Soare*. A avut alături de el o femeie foarte influentă: *Françoise d'Aubigné*, supranumită Madame de Maintenon, deoarece cumpărase castelul și domeniul de la Maintenon. Contemporanii ei s-au grăbit însă să o poreclească *Madame de Maintenant...*

Nils ridică mâna.

— Ce înseamnă asta?

— În traducere, asta înseamnă „femeia zilei de azi” sau mai simplu „cea nouă”, lămuri profesorul. Se trăgea dintr-o familie destul de săracă și la început nu a avut nimic de-a face cu înalta societate. În ciuda acestui fapt, a reușit să câștige încrederea regelui și să devină foarte influentă. A fost o ascensiune miraculoasă.

– Și cum a reușit asta? întrebă atunci Kim.

Nici ea nu auzise până atunci nimic despre acea femeie.

Tebelmann dădu din umeri.

– Sincer să fiu, nu știu nimic despre asta, dar poate ai chef să faci odată cercetări pe tema asta. Ce zici, Kim? Asta ar fi o temă excelentă pentru un referat!

Kim ezită. Un referat? Asta însemna muncă suplimentară, iar orarul ei era deja plin.

Nils se întoarse spre ea și rânji răutăcios.

– Te ajut eu, Kim, zise Julian repede.

– Și eu, se auzi din partea lui Leon.

– În regulă, îl fac! zise fata.

– Tocilari! șopti Nils și primi, când Tebelmann nu se uita în direcția sa, un nou cocoloș de hârtie în cap.

Puțin mai târziu, orele se terminară, iar Kim, Leon și Julian mergeau agale prin orașelul lor natal, Siebenthann, spre casele lor.

– Nils chiar că e un cap sec, râse Kim. Chiar habar n-are de ce sunt capabile femeile.

– Absolut, o aprobă Leon. Și de aceea trebuie să prezentăm un referat excelent.

– În biblioteca noastră vom găsi garantat ceva despre doamna aceea misterioasă, își dădu Julian cu părerea.

Kim radia.

– Chiar asta sper, m-a făcut foarte curioasă această Madame de Maintenon. Trebuie să aflăm cum a ajuns la acea poziție importantă! Aveți ceva de gând în după-amiaza asta?

– Clar, răspunse Leon zâmbind.

– Doar nu ai vreun antrenament din nou? îl întrebă Kim pe prietenul său sportiv.

– Nu, merg la bibliotecă, ca să te ajut, zise Leon.

Ea îi dădu un ghiont în joacă.

– Zi așa! Iar tu ce faci, Julian?

– Bineînțeles că voi fi acolo!

Și astfel, prietenii se întâlniră la ora 16 în venerabila bibliotecă din Siebenthann, aflată în mănăstirea Sfântul Bartolomeu. Ca de obicei, aleseseră o oră la care biblioteca era închisă pentru ceilalți bibliofili. Însă Julian avea o cheie și astfel biblioteca era doar a lor.

Kim sosi însoțită de o minunată pisicuță cu blană maronie și ochi de smarald: Kija. Animalul alunecă, pășind tiptil, prin partea unde se afla secțiunea Istorie. Acolo se găseau mai multe birouri cu calculatoare. Însă acestea nu o interesau pe pisică absolut deloc. Sări pe o bancă luminată de soare, se ghemui acolo și îi privi pe prieteni cu ochii pe jumătate închiși. Cineva care nu o cunoștea pe Kija ar fi presupus că animalul ațipise, însă de fapt pisica era cât se poate de atentă – nimic nu îi scăpa.

Kim deschise un calculator și începu să caute pe internet. Băieții răsfoiră cărțile și ziarele, însă fără niciun succes.

– Găsesc doar o groază de informații despre Regele Soare, se plânse Leon. Aici este scris, printre altele, că s-a căsătorit cu *Maria Tereza a Spaniei* și că această femeie a murit în 1683.

Însă, din păcate, nu găsesc nimic despre acea Madame de Maintenon.

– Și la mine e la fel, murmură Julian.

– Dar am găsit eu ceva aici! exclamă Kim entuziasmată și le făcu semn prietenilor să se ducă lângă ea.

Cu Leon și Julian în spatele ei, bătu cu degetul pe o ilustrație.

– Ia uitați, aici scrie că tatăl ei a fost chiar la închisoare o vreme. Atunci ea s-a căsătorit cu...

– Regele Soare?

– Nu, cu un poet sărac, care a murit curând după aceea, continuă Kim. Însă a avut noroc că una dintre prietenele ei fusese prietena Regelui Soare. O, Doamne, ce nume întortocheat avea aceea: *Françoise-Athénaïs de Rochechouart de Mortemart, marchiză de Montespan*.

– Ce-ți mai încâlcește limba! se minună Leon.

– Categorie! Oricum, această prietenă a lui Madame de Maintenon, care purta mereu doar haine negre, i-a făcut rost de o slujbă la curtea regelui de la *Versailles*.

– Făcând ce?

Kim sări peste un paragraf.

– Ups, zise ea apoi. Regele Soare avea doi copii cu această amantă cu nume întortocheat, iar Madame de Maintenon a primit sarcina de a crește copiii.

– Deci a fost un fel de dădacă, deduse Julian.

– Da, dar e clar că nu pentru mult timp, zise Kim. Căci se spune că a intrat repede în grațiile regelui. Imediat s-a ajuns la certuri cu marchiza de Montespan.